

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 350/2018-41

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 4. decembra 2018 v senáte zloženom z predsedu Rudolfa Tkáčika, zo sudkyne Jany Baricovej a sudcu Mojmíra Mamojku v konaní o sťažnosti [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Jozef Holič s. r. o., Poľovnícka 4, Bernolákovo, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Jozef Holič, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 4 T 301/2002, takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1

Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 4 T 301/2002 porušené boli.

2. Okresnému súdu Trnava prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 4 T 301/2002 konal bez zbytočných priet'ahov.

3. [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadost'učinenie v sume 1 000 € (slovom tisíc eur), ktoré je Okresný súd Trnava povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Trnava je povinný uhradiť [REDAKOVANÉ] trovy konania v sume 475,05 € (slovom štyristosedemdesiatpäť eur a päť centov) na účet jeho právnej zástupkyne Advokátskej kancelárie JUDr. Jozef Holič s. r. o., Poľovnícka 4, Bernolákovo, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 350/2018-23 z 11. septembra 2018 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 T 301/2002 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol:

„Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava [REDAKOVANÉ] podal dňa 09.08.2002 obžalobu pod zn. 2 Pv 284/02-97 na obvinených [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] podľa ktorej na popísanom skutkovom základe uvedenom v uznesení o vznesení obvinenia spáchali trestný čin (skutok č. 1) lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005 (viď príloha).

Predmetná obžaloba bola doručená Okresnému súdu Trnava dňa 13.08.2002. Súd obžalobu prijal, napriek tomu, že skutková veta obžaloby dostatočne neodôvodňuje postavenie obvinených pred súd.

Termín prvého hlavného pojednávania vo veci predsedníčka senátu [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] vytyčila na deň 19.11.2002. Tento termín bol zrušený z dôvodu práceneschopnosti obžalovaného [REDAKOVANÉ].

Ďalší termín pojednávania bol vytyčený na deň 21.08.2003. t.j. o 9 mesiacov neskôr. V uvedenom termíne žiadal o ospravedlnenie neúčasti obhajca obžalovaného [REDAKOVANÉ], nakoľko mal kolíziu s iným úkonom v trestnom konaní. Obhajca však zároveň súdu navrhol, aby obžalovaného [REDAKOVANÉ] vylúčil na samostatné konanie. Urobil tak z dôvodu, aby nemaril konanie a nevytváral zbytočné prieťahy v konaní (viď príloha).

Nasledujúce pojednávanie, ktoré sa reálne konalo, bolo datované na 21.11.2003, t.j. po viac ako roku od prijatia obžaloby. Na pojednávanie sa dostavili všetci obžalovaní spolu so všetkými obhajcami, traja zo šiestich svedkov a aj samotný poškodený. Súd hlavné pojednávanie odročil na neurčito. Toto pojednávanie vzbudzovalo dojem, že vec sa skočiť dá. Boli vypočutí všetci obžalovaní a tiež poškodený.

Ďalší termín pojednávania bol vytyčený až na 02.12.2004. tj. o rok neskôr. Dňa 25.11.2004 bolo obhajcovi obžalovaného [REDAKOVANÉ] doručené oznámenie v znení, že „sa ruší termín hlavného pojednávania určeného na deň 02.12.2004 o 09:00 hod. z dôvodu ospravedlnenia obhajcov, nový termín hlavného pojednávania je určený na deň 08.03.2005 o 09:00“.

V čase vytýčeného pojednávania musel svoju neúčast' ospravedlniť obhajca obžalovaného [REDAKOVANÉ]. Žiadal, aby sa pojednávanie konalo v jeho neprítomnosti a opätovne žiadal vylúčiť svojho klienta na samostatné konanie (viď príloha).“

Sťažovateľ ďalej poukázal na to, že „Napriek mnohým vytýčeným termínom pojednávani sa vo veci ďalšie pojednávanie konalo až dňa 01.02.2011, ty., po deviatich rokoch od prijatia obžaloby sa konalo druhé pojednávame vo veci. Pojednávanie bolo odročené na 05.04.2011.

Ďalšie pojednávanie sa konalo dňa 06.09.2012 a následne dňa 30.10.2012. Týmto dňom sa zároveň konalo tretie pojednávanie vo veci.

Obhajca obžalovaného už na pojednávaní konanom dňa 30.10.2012 navrhol súdu zastaviť trestné stíhanie v zmysle § 223 ods. 2 Tr. por. s poukazom na § 177 Tr. por. a § 11 ods. 1 písm. h), nakoľko trestné stíhanie je v rozpore s medzinárodnou zmluvou, a to s čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, keďže toto konanie trvá viac ako je primerané (6 rokov), čo v zmysle rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva zakladá dôvod na takýto procesný postup. Ďalej uviedol, že ak sa vo veci bude naďalej pojednávať, pokračuje sa tým v porušovaní ľudských práv (viď príloha).

Skutok sa mal stať v roku 2002, t.j. pred viac ako 15-timi rokmi. Obžaloba bola podaná súdu dňa 13.08.2002. Súd nie je schopný vec skončiť a koná v rozpore sústavou Slovenskej republiky medzinárodnými zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná. Je absolútne bez významu o akú právnu kvalifikáciu skutku ide.“

Napokon sťažovateľ uviedol: «Dňom 17.05.2017 bolo pojednávanie na súde prvého stupňa skončené. Prokurátor a obžalovaní si ponechali lehotu na podanie opravného prostriedku.

Dňa 25.05.2017 podal sťažovateľ prostredníctvom právneho zástupcu sťažnosť na Ústavný súd Slovenskej republiky proti porušovaniu práva na skončenie veci v primeranej lehote garantovaného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a proti porušovaniu práva na prejednanie veci bez prieťahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, čl. 39 Listiny základných práv a slobôd a proti porušovaniu čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. V sťažnosti uviedol, že pojednávanie na súde

prvého stupňa bolo skončené, ale prokurátor a obžalovaní si ponechali lehotu na podanie opravného prostriedku.

Následne bol dňa 13.07.2017 doručený obhajcovi obžalovaného rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 17.05.2017 pod sp. zn. 4T/301/2002, proti ktorému podal obžalovaný prostredníctvom obhajcu dňa 20.07.2017 odvolanie.

Právnomu zástupcovi sťažovateľa bolo dňa 27.11.2017 doručené uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 10.10.2017 pod zn. III. ÚS 618/2017, ktorým vyhodnocuje sťažnosť [REDAKOVANÉ] ako neopodstatenú, pretože „Ústavný súd v súčinnosti s okresným súdom zistil, že rovnopis rozsudku bol sťažovateľovi doručený dňa 10.07.2017 a odvolanie proti rozsudku nebolo podané“.

Konštatujeme, že uvedené nie je pravdivé a deklaruje, že odvolanie proti rozsudku bolo zo strany obžalovaného podané dňa 20.07.2017.

Na margo namietaných prietahov uvádzame, že ku dňu 04.12.2017 ešte porušovateľ nepredložil spis odvolaciemu súdu.

Sťažovateľ prostredníctvom právneho zástupcu ďalej poukazuje na to, že od podania obžaloby uplynulo už 15 rokov a od spáchania skutku uplynulo viac ako 15 rokov. Konanie pred súdom začaté v roku 2002 ešte do dnešného dňa stále nie je skončené.»

3. Keďže napadnuté konanie nebolo dosiaľ právoplatne skončené ani po viac ako 15 rokoch od podania obžaloby, sťažovateľ sa domáha, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„I.a) Okresný súd Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 4T 301/2002 porušil právo [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], trvalé bytom [REDAKOVANÉ], aby jeho vec prerokoval bez zbytočných prietahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a v čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd.

I.b) Okresný súd Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 4T 301/2002 porušil právo [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], trvalé bytom [REDAKOVANÉ] na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, a bez porušovania ľudských práv.

II. Okresnému súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 4T 301/2002 sa zakazuje pokračovať v porušovaní základných práv a slobôd [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ].

trvalé bytom [REDAKOVANÉ] garantovaných Ústavou Slovenskej republiky a medzinárodnými zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná.

III. Sťažovateľovi [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], trvalé bytom [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] sa priznáva nárok na primerané finančné zadostučinenie vo výške 15.000,- € za spôsobené zbytočné prietahy v konaní, ktoré je porušovateľ povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa Advokátska kancelária JUDr. Jozef Holič s.r.o. vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s IBAN: SK 64 0900 0000 0051 3702 4858 do dvoch mesiacov odo dňa právoplatnosti nálezu.

IV. Sťažovateľovi sa priznáva nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v konaní pred Ústavným súdom SR vo výške 312,34 €, ktoré je porušovateľ povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa Advokátska kancelária JUDr. Jozef Holič s.r.o. vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s., IBAN: SK 64 0900 0000 0051 3702 4858 do dvoch mesiacov odo dňa právoplatnosti nálezu. “

4. Okresný súd sa na základe výzvy ústavného súdu vyjadril k sťažnosti prípismi sp. zn. 1 SprV/104 z 22. februára 2018 a 25. júla 2018, v ktorých sa okrem iného uvádza:

„Predovšetkým chcem uviesť, že Okresný súd Trnava nebude komentovať právne posúdenie prípadu obhajcom, ktoré je obsiahnuté v sťažnosti sťažovateľa. Toto je vecou konajúceho sudcu resp. odvolacieho súdu.

Ďalej uvádzam, že z pripojeného prehľadu procesných úkonov je zrejmé, že konajúci súd vo veci vykonal podstatne viac úkonov, než aké vo svojej sťažnosti vymenúva obhajca sťažovateľa, zrejme s cieľom podporiť svoje tvrdenie o neodôvodnených prietahoch.

V tejto súvislosti si dovoľujem upriamiť Vašu pozornosť na všetky termíny hlavných pojednávaní, ktoré súd musel zrušiť resp. odročiť z dôvodov na strane obžalovaných a ich obhajcov, pričom aj z dôvodov na strane sťažovateľa ako i jeho obhajcu muselo byť hlavné pojednávanie opakovane odročované. Argument obhajcu, že prietahy nespôsobil, pretože navrhoval súdu vylúčiť vec jeho klienta - sťažovateľa na samostatné konanie považujem za zavádzajúci, pretože tak ako sa hlavné pojednávanie muselo opakovane odročovať z dôvodu neúčasti obžalovaných, tak by sa v prípade vylúčenia veci sťažovateľa na samostatné konanie zjavne muselo v jeho prípade hlavné pojednávanie tiež odročovať

z dôvodu neúčasti ostatných obžalovaných, ktorí by museli byť vypočutí v inom procesnom postavení, a to v procesnom postavení svedka.

Z prehľadu procesných úkonov je navyiac podľa môjho názoru zrejmé, že sú to práve obžalovaní a ich obhajcovia, ktorí svojou neúčastou marili priebeh hlavného pojednávania, a preto sa s názorom obhajcu, že je bez významu, čo prieťahy v konaní spôsobil, nemôžem stotožniť.

Pokiaľ ide o skutočnosť, či samotná dĺžka konania je dôvodom na zastavenie trestného stíhania v kontexte porušenia čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd zastávam názor, že táto skutočnosť nemôže byť dôvodom na zastavenie trestného stíhania. Poukazujem pritom napr. na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2To/17/2010 zo dňa 07.06.2011...

Zhrnúc uvedené preto považujem sťažnosť sťažovateľa za nedôvodnú.“

5. Súčasťou vyjadrenia okresného súdu k sťažnosti z 25. júla 2018 bol aj prehľad dosiaľ vykonaných procesných úkonov v napadnutom konaní, ktorého priebeh bol takýto:

- v trestnej veci obvinených [REDAKOVANÉ] a spol. pre trestný čin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 k § 234 ods. 1 a ods. 2 písm. b) a písm. c) Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005 a iné vedenej pred okresným súdom pod sp. zn. 4 T 301/2002 bola obžaloba na obvinených na okresnom súde doručená 13. augusta 2002;

- okresný súd nariadil hlavné pojednávanie na 19. november 2002 uznesením z 2. októbra 2002, pričom tento termín hlavného pojednávania bol okresným súdom zrušený z dôvodu práceneschopnosti obžalovaného [REDAKOVANÉ];

- ďalší termín hlavného pojednávania bol nariadený na 29. apríl 2003, zrušený bol však z dôvodu ospravedlnenia neúčasti obžalovaného [REDAKOVANÉ] a jeho obhajkyne a súčasne nemožnosti doručiť predvolanie na hlavné pojednávanie poškodenému;

- ďalší termín hlavného pojednávania bol určený na 27. máj 2003, ale z dôvodu nemožnosti doručiť predvolanie poškodenému bol zrušený;

- okresný súd následne nariadil nový termín hlavného pojednávania na 21. august 2003, ale z dôvodu neprítomnosti obžalovaných [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ]

a obhajcov JUDr. Holiča a [REDAKČNÝ ZNAČENIE] a členky senátu [REDAKČNÝ ZNAČENIE] bolo pojednávanie odročené na 2. október 2003;

- hlavné pojednávanie 2. októbra 2003 bolo z dôvodu neprítomnosti obhajcu JUDr. Holiča a obžalovanej [REDAKČNÝ ZNAČENIE] odročené na 11. november 2003;

- na hlavnom pojednávaní konanom 11. novembra 2003 bola prednesená obžaloba a boli vypočutí obžalovaní, poškodený a svedkovia, pričom hlavné pojednávanie bolo odročené na neurčito z dôvodu predloženia spisu sťažnostnému súdu, keďže obžalovaný [REDAKČNÝ ZNAČENIE] zahlásil sťažnosť proti uzneseniu o zamietnutí jeho žiadosti o prepustenie z väzby;

-ďalší termín hlavného pojednávania bol nariadený na 25. marec 2004, pričom bol zrušený z dôvodu, že obhajca obžalovaného [REDAKČNÝ ZNAČENIE] sa stal sudcom a obžalovaný si musel zvoliť nového obhajcu. Nový termín bol nariadený na 4. máj 2004;

- z dôvodu ospravedlnenia obhajcov [REDAKČNÝ ZNAČENIE] bol termín hlavného pojednávania 4. mája 2004 zrušený a následne bol určený nový termín hlavného pojednávania na 2. december 2004;

- z dôvodu ospravedlnenia obhajkyne [REDAKČNÝ ZNAČENIE] bol termín hlavného pojednávania 2. decembra 2004 zrušený a nový termín hlavného pojednávania bol určený na 8. marec 2005;

- z dôvodu ospravedlnenia obhajcov JUDr. Holiča a [REDAKČNÝ ZNAČENIE] bol aj termín 8. marec 2005 zrušený a nový termín hlavného pojednávania bol nariadený na 6. september 2005, pričom ďalšie ospravedlnenie na termín hlavného pojednávania (8. marec 2005) zo strany obhajkyne [REDAKČNÝ ZNAČENIE] bolo súdu doručené 8. marca 2005;

- termín hlavného pojednávania 6. september 2005 bol tiež zrušený, a to z dôvodu ospravedlnenia obhajcu JUDr. Holiča. Nový termín hlavného pojednávania bol určený na 10. január 2006;

- opatrením č. 3 z 26. januára 2006 bola táto trestná vec pridelená [REDAKČNÝ ZNAČENIE] a následne na základe dodatku č. 10 k rozvrhu práce súdu na rok 2016 bola trestná vec do návratu [REDAKČNÝ ZNAČENIE] pridelená [REDAKČNÝ ZNAČENIE]

- [REDAKČNÝ ZNAČENIE] bola v čase od 4. novembra 2005 do 4. januára 2007 dlhodobo práceneschopná a čerpala materskú a riadnu dovolenku. Na základe dodatku č. 25 k rozvrhu práce súdu na rok 2016 bola trestná vec vrátená [REDAKČNÝ ZNAČENIE]

- nový termín hlavného pojednávania bol uznesením z 11. mája 2007 nariadený na 6. september 2007, pričom hlavné pojednávanie bolo z dôvodu neprítomnosti obžalovaných odročené na 6. december 2007;

- z dôvodu ospravedlnenia obhajcu [REDAKOVANÉ] a obhajkyne [REDAKOVANÉ] bol termín 6. december 2007 zrušený a nový termín hlavného pojednávania bol nariadený na 14. február 2008, pričom aj tento termín hlavného pojednávania bol zrušený, a to z dôvodu nemožnosti doručenia predvolania obžalovaným;

- obhajca JUDr. Holič podaním z 22. januára 2008 súdu oznámil, že stratil akýkoľvek kontakt na svojho klienta [REDAKOVANÉ], a preto súdu nemôže oznámiť jeho adresu. Pre nemožnosť doručenia predvolania na hlavné pojednávanie boli 5. februára 2008 vydané príkazy na zatknutie obžalovaných [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ], pričom obžalovaný [REDAKOVANÉ] bol zatknutý 27. novembra 2008 a po jeho výsluchu bol prepustený zo zadržania na slobodu, keď pri výsluchu uviedol, že sa 9 mesiacov nezdržiaval na Slovensku. Pokiaľ ide o obžalovaného [REDAKOVANÉ], tento podaním doručeným súdu 2. apríla 2009 požiadal o vykonanie hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti;

- ďalší termín hlavného pojednávania okresný súd určil na 21. máj 2009, pričom z dôvodu ospravedlnenia obžalovaného [REDAKOVANÉ] bol zrušený. Nový termín hlavného pojednávania bol určený na 14. júl 2009, ale z dôvodu ospravedlnenia obhajcu JUDr. Holiča bol takisto zrušený. Nový termín hlavného pojednávania bol určený na 29. september 2009;

- termín hlavného pojednávania 29. september 2009 bol zrušený, a to z dôvodu ospravedlnenia obhajkyne [REDAKOVANÉ], a tiež z dôvodu ospravedlnenia prísediacej a nedoručenia predvolania obžalovanému [REDAKOVANÉ]. Nový termín hlavného pojednávania bol určený na 26. november 2009;

- termín hlavného pojednávania 26. november 2009 bol zrušený z dôvodu ochorenia maloletého dieťaťa zákonnej sudkyne a nový termín hlavného pojednávania bol určený na 16. február 2010, pričom zrušený bol z dôvodu ospravedlnenia obhajkyň [REDAKOVANÉ]. Nový termín hlavného pojednávania bol určený na 11. marec 2010;

- v termíne hlavného pojednávania 11. marca 2010 svoju neúčasť ospravedlňovali obhajcovia JUDr. Holič a [REDAKOVANÉ], a preto bol tento termín zrušený a určený nový termín hlavného pojednávania na 15. apríl 2010;

- dňa 23. marca 2010 prísediaca oznámila, že bude operovaná na chirurgickom oddelení Fakultnej nemocnice Trnava, pričom okresný súd robil dopyt na obhajcov a obžalovaných, či budú súhlasiť so zmenou senátu, pričom obžalovaní a ich obhajcovia so zmenou členky senátu súhlasili;

- na žiadosť obhajkyne [REDAKOVANÉ] bol termín hlavného pojednávania 15. apríl 2010 zrušený a určený nový termín hlavného pojednávania na 20. máj 2010. Aj tento termín hlavného pojednávania bol zrušený, a to z dôvodu práceneschopnosti obžalovaného [REDAKOVANÉ] a nemožnosti doručenia predvolania obžalovaným. Nový termín hlavného pojednávania bol určený na 20. júl 2010, pričom na základe dovolení strán v uvedenom termíne bol určený nový termín hlavného pojednávania na 21. september 2010;

- termín hlavného pojednávania 21. september 2010 bol z dôvodu ospravedlnenia obžalovaného [REDAKOVANÉ] zrušený. Nový termín hlavného pojednávania bol určený na 11. november 2010, no z dôvodu práceneschopnosti zákonnej sudkyne bol zrušený a nový termín hlavného pojednávania bol určený na 1. február 2011, pričom okresný súd v tento termín riadne pojednával a hlavné pojednávanie odročil na 5. apríl 2011;

- hlavné pojednávanie bol 5. apríla 2011 z dôvodu neprítomnosti členky senátu a obžalovaného [REDAKOVANÉ] odročené na 28. jún 2011, pričom z dôvodu práceneschopnosti obžalovaného [REDAKOVANÉ] bolo odročené na 27. september 2011, ktorý však bol zrušený z dôvodu práceneschopnosti obžalovaného [REDAKOVANÉ]

- následne bol určený nový termín hlavného pojednávania na 13. december 2011, ktorý bol z dôvodu práceneschopnosti prísediaceho zrušený a nový termín hlavného pojednávania bol určený na 14. február 2012. Hlavné pojednávanie 14. februára 2012 bolo z dôvodu nedoručenia upovedomenia o jeho konaní obžalovanej [REDAKOVANÉ] a z dôvodu nedoručenia predvolania svedkov odročené na 17. apríl 2012, pričom tento termín bol z dôvodu ospravedlnenia obhajcu [REDAKOVANÉ] zrušený a bol určený nový termín hlavného pojednávania na 29. máj 2012;

- termín 29. máj 2012 bol zrušený z dôvodu stretnutia sudcov Trnavského kraja v súvislosti s voľbou člena Súdnej rady Slovenskej republiky a nový termín hlavného pojednávania bol určený na 6. september 2012;

- súd vykonal hlavné pojednávanie 6. septembra 2012 a odročil ho na 30. október 2012, na ktorom bolo hlavné pojednávanie odročené na účel vypočutia svedkov na 11. december 2012. Z dôvodu ospravedlnenia obžalovaného [REDAKOVANÉ] a z dôvodu práceneschopnosti členky senátu bol termín 11. december 2012 zrušený a určený nový termín na 21. február 2013, ktorý však z dôvodu dlhodobej práceneschopnosti členky senátu nebol realizovaný. Nový termín hlavného pojednávania bol určený na 18. apríl 2013, pričom hlavné pojednávanie 18. apríla 2013 bolo z dôvodu práceneschopnosti člena senátu odročené na 25. jún 2013;

- termín hlavného pojednávania 25. jún 2013 bol z dôvodu ospravedlnenia obhajcu [REDAKOVANÉ] zrušený a bol určený nový termín hlavného pojednávania na 5. september 2013. Hlavné pojednávanie 5. septembra 2013 bolo z dôvodu nedoručenia predvolania obžalovanému [REDAKOVANÉ] odročené na 5. november 2013, pričom tento termín hlavného pojednávania bol zrušený pre nemožnosť doručenia upovedomenia o jeho konaní obžalovanému [REDAKOVANÉ], ktorý zomrel. Nový termín hlavného pojednávania bol určený na 14. január 2014;

- z dôvodu kolízie na strane JUDr. Holiča bol určený nový termín hlavného pojednávania na 21. január 2014, ktorý bol z dôvodu práceneschopnosti obhajcu [REDAKOVANÉ] zrušený a nový termín bol určený na 25. marec 2014, pričom hlavné pojednávanie 25. marca 2014 bolo z dôvodu ospravedlnenia obhajcu JUDr. Holiča a ochorenia člena senátu odročené na 6. máj 2014;

- hlavné pojednávanie 6. mája 2014 bolo z dôvodu neprítomnosti člena senátu odročené na 17. júl 2014 a 11. september 2014;

- termín hlavného pojednávania 17. júl 2014 bol zrušený z dôvodu, že obhajkyňa obžalovaného [REDAKOVANÉ] súdu oznámila, že obžalovaný sa jej neohlásil a nepotvrdil, že termíny hlavného pojednávania (pozn. 17. júl 2014 a 11. september 2014) zobral na vedomie, a teda že z tohto dôvodu nie sú splnené podmienky na vykonanie hlavného pojednávania;

- následne bol zrušený aj termín hlavného pojednávania 11. september 2014, a to z dôvodu, že obžalovaný [REDACTED] sa nevyjadril, či so zmenou senátu súhlasí (pozn.: člen senátu [REDACTED] sa z dôvodu dlhodobo zlého zdravotného stavu nemôže hlavného pojednávania ďalej zúčastňovať). Nový termín hlavného pojednávania bol určený na 6. november 2014, ktorý však bol zrušený z dôvodu ospravedlnenia obhajcu [REDACTED] a nový termín hlavného pojednávania bol určený na 29. január 2015;

- termín hlavného pojednávania 29. január 2015 bol zrušený z dôvodu dovolenky zákonnej sudkyne a nový termín bol určený na 12. marec 2015, ktorý bol zrušený z dôvodu nepredvolania obžalovaných na tento termín zákonným spôsobom a nový termín hlavného pojednávania bol určený na 2. jún 2015, ktorý však nebol realizovaný z dôvodu odchodu zákonnej sudkyne na súd vyššieho stupňa;

- vzhľadom na uvedené bola trestná vec pridelená na rozhodnutie a prejednanie 4. mája 2015 sudcovi [REDACTED], ktorý nariadil termín hlavného pojednávania na 19. január 2016, avšak zrušený bol z dôvodu uprednostnenia väzobnej veci. Nový termín hlavného pojednávania bol určený na 10. marec 2016;

-následne bola trestná vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie 10. februára 2016 sudcovi [REDACTED];

- dňa 23. februára 2016 bol termín hlavného pojednávania 10. marec 2016 zrušený a nový termín hlavného pojednávania bol určený na 19. apríl 2016. Strany boli upovedomené, že vzhľadom na zmenu senátu musí byť hlavné pojednávanie vykonané odznova;

- hlavné pojednávanie 19. apríla 2016 muselo byť odročené z dôvodu neúčasti obhajcov JUDr. Holiča, [REDACTED], ako aj poškodených (pozn. obžalovaní [REDACTED] a [REDACTED] žiadali vykonať hlavné pojednávanie v ich neprítomnosti), a to na termín 19. júl 2016;

- hlavné pojednávanie 19. júla 2016 bolo z dôvodu neúčasti obžalovaných [REDACTED] a tiež z dôvodu neúčasti poškodených odročené na 10. október 2016, pričom z dôvodov na strane členky senátu musel byť zrušený. Nový termín bol určený na 21. november 2016;

- hlavné pojednávanie 21. novembra 2016 bolo z dôvodu nedoručenia predvolania obžalovanému [REDACTED] odročené na 23. február 2017;

- na hlavnom pojednávaní konanom 23. februára 2017 okresný súd začal pojednávať odznova, bola prednesená obžaloba a prítomní obžalovaní využili svoje právo a odopreli vypovedať. Hlavné pojednávanie bolo odročené na 7. apríl 2017;

- hlavné pojednávanie následne pokračovalo 7. apríla 2017, 20. apríla 2017 a 17. mája 2017, keď bol vyhlásený rozsudok, ktorý bol obžalovanému [REDAKOVANÉ] doručený 10. júla 2017 a jeho obhajcovi 13. júla 2018, pričom sťažovateľ podal proti predmetnému rozsudku prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie, ktoré bolo súdu doručené 21. júla 2017;

- následne okresný súd zabezpečoval úradný preklad rozsudku do talianskeho jazyka, ktorý bol súdu doručený 8. decembra 2017 a ktorý okresný súd následne doručoval poškodenému, ktorý si ho prevzal 23. januára 2018;

- okresný súd potom doručoval rozsudok obžalovanému [REDAKOVANÉ] a odvolanie sťažovateľa zasielal stranám s upozornením o možnosti sa k nemu vyjadriť (pozri úprava sudcu z 9. marca 2018 na č. l. 1623);

- poškodený požiadal o úradný preklad odvolania sťažovateľa do talianskeho jazyka, ktorý bol okresnému súdu doručený 20. júla 2018.

6. K vyjadreniu okresného súdu sťažovateľ zaujal stanovisko podaním z 15. októbra 2018, keď okrem iného uviedol:

«... k vyjadreniu Okresného súdu Trnava uvádzame, že vyjadrenie podpredsedu Okresného súdu Trnava [REDAKOVANÉ] je svojim obsahom odporujúce záveru: „Zhrnúc uvedené preto považujem sťažnosť sťažovateľa za nedôvodnú“.

Je potrebné dať za pravdu tomu, že sťažovateľ zrejme s cieľom podporiť svoje tvrdenie o neodôvodnených prietahoch, v sťažnosti uviedol podstatne menej úkonov, než boli súdom vykonané.

Sťažovateľ totiž úkony, ktoré nemali charakter neodôvodneného prietahu nemal žiaden vecný ani právny dôvod uvádzať.

Dôvody zrušených resp. odročovaných pojednávaní na strane obžalovaných a ich obhajcov sú len a len zbytočným prietahom zavineným súdom, nakoľko si nevedel pojednávania zorganizovať efektívnejšie a odročenie pripustil. Využitím procesných

inštitútov musí súd znemožniť obžalovaným, obhajcom, ale aj poškodeným, aby sa svojvoľne zrušovali alebo odročovali pojednávania.

Súd neskúmal príčiny zmarených pojednávaní. Súd neuložil žiadnu poriadkovú pokutu, nezatkol, či nepredviedol obžalovaného, nevylúčil ho na samostatné konanie podľa § 21 Tr. poriadku alebo napríklad neustanovil náhradného obhajcu v zmysle § 42 Tr. por., ale ani náhradného prisediaceho.

Na strane sťažovateľa a jeho obhajcu nemuselo byť hlavné pojednávanie opakovane odročované. K takejto situácii mohlo dôjsť maximálne jedenkrát v roku 2003, keď sa obhajca obžalovaného na poslednú chvíľu musel zúčastniť v rezultačnom tíme na Majstrovstvách sveta Slovenskej republiky vo fitness žien.

Právny zástupca sťažovateľa odmieta nepodložené a neodborné závery, že vylúčenie jeho klienta na samostatné konanie môže byť považované za zavádzajúce. Praktické skúsenosti obhajcu ako bývalého trestného predsedu senátu Krajského súdu v Bratislave v množstve skupinových káuz môžu úvahy [REDAKOVANÉ] vyvrátiť, čo však ale nie je v konaní o porušení práva na skončenie veci v primeranej lehote potrebné.

Obhajca obžalovaného [REDAKOVANÉ] pred každým pojednávaním v trestnej kancelárii súdu zisťoval, či sa pojednávanie bude konať. V prípade, ak by sa na strane súdu alebo účastníkov konania objavila prekážka, žiadal o nej vopred upovedomiť, aby svojou cestou do Trnavy nevytváral klientovi trovy konania. Z opatrnosti možno poslal svoju žiadosť o konanie v neprítomnosti, ak by sa pojednávanie predsa konalo.

Pokiaľ je v prehľade procesných úkonov uvedené ospravedlnenie neúčasti obhajcu, pričom toto hlavné pojednávanie bolo odročované z dôvodu neprítomnosti obžalovaných [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] a obhajcov JUDr. Holiča a [REDAKOVANÉ] a členky senátu [REDAKOVANÉ], tak dôvod prietahu v konaní „zvaľovať na JUDr. Holiča“, je nekorektný, nesprávny a poškodzujúci meno obhajcu Holiča.

V spise sa musí nachádzať fax alebo záznam zo dňa 19.03.2003, resp. 20.03.2018, ktorého obsahom je, že obhajca zistil, že členka senátu (senát nemal náhradníka) na hlavné pojednávanie nepríde, a že [REDAKOVANÉ] nemajú vykázané doručenie predvolania. Rovnako to bolo aj v prípade, že dňa 02.10.2003 na hlavné pojednávanie nepríde obžalovaná [REDAKOVANÉ] a pojednávanie sa konať nebude.

Obhajca vylučuje, že by Okresný súd Trnava odročoval pojednávanie výlučne alebo len pre neúčast' [REDACTED].

Porušovateľ sa vecne nevyjadril k porušeniu práva na skončenie veci v primeranej lehote, ale ani k porušeniu práva na konanie bez zbytočných prieťahov.

Súd akoby popri čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd odignoroval čl. 36 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, pretože zbytočným prieťahom v konaní je aj neefektívny, vadný, či nulitný úkon. Ved' určenie hlavného pojednávania na termín, kedy sudca „volí súdnu radu“, nemôže byť považovaný za úkon, ktorý nie je zbytočným prieťahom.

Odkazujeme porušovateľa na rozhodnutie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 10.11.2015 pod sp. zn. BB-3T/29/2015 a pripomíname, že dodnes je v popredí právny názor, ktorý preferuje aj Ústavný súd Slovenskej republiky, a to, že uplynutie lehoty na skončenie veci v primeranej lehote (čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práva a základných slobôd) nie je dôvodom na zastavenie trestného stíhania (premietnutie dĺžky konania do trestu bolo zo strany porušovateľa pochopené správne).

Nesporným faktom však je, že v konaní pred Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 4T/301/2002 bolo porušené právo na konanie bez zbytočných prieťahov a právo na skončenie veci v primeranej lehote.»

7. Obsah súvisiaceho spisu okresného súdu potvrdzuje úkony uvedené v jeho vyjadrení z 25. júla 2018, ktoré ústavný súd považuje za preukázané.

8. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

9. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

10. Sťažovateľ sa svojou sťažnosťou okrem iného domáha vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

11. Sťažovateľ zároveň namieta aj porušenie čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého každý má právo, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

12. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej aj „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010).

13. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čo platí, aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu.“ (m. m. IV. ÚS 221/04). Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01).

14. Základnou povinnosťou súdu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník konania obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

15. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva má obvinený právo na to, aby o jeho trestnom obvinení bolo rozhodnuté v primeranej lehote. Toto právo je integrálnou súčasťou práva na spravodlivý proces. Podmieňuje priamo spravodlivý charakter konania tým, že zabraňuje strate dôkazov alebo oslabeniu ich dôkaznej hodnoty. Bráni tiež tomu, aby obvinený bol príliš dlho vystavený zásahom do svojich práv a slobôd a neistote o svojom osude (rozsudok ESLP vo veci Wemhoff v. Nemecko z 27. 6. 1968).

16. Pokiaľ ide o primeranosť lehoty, v ktorej má byť vec obvineného prerokovaná, je pojem „primeraná lehota“ relatívny. Primeranosť doby konania sa posudzuje podľa konkrétnych okolností prípadu (napr. rozsudok ESLP vo veci König v. Nemecko z 28. 6. 1978).

17. Pri posudzovaní, či vo veci došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (IV. ÚS 26/02) zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú povaha konania, teda právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka konania a spôsob, akým súd vo veci postupoval. Povahou konania treba rozumieť nielen jeho zložitosť alebo naopak jednoduchosť na jednej strane, ale aj jeho význam pre obvineného na strane druhej.

18. Pokiaľ ide o význam veci pre s'ťažovateľa, vo všeobecnosti platí, že doba trestného konania sa posudzuje prísnejšie než doba konania v občianskoprávných veciach, a to vzhľadom na dôsledky trestného konania pre obvineného [obmedzenie práv a slobôd, vplyv na povosť, postavenie v zamestnaní a pod. (napr. rozsudok ESLP vo veci Bagetta v. Taliansko z 25. 6. 1987)].

19. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu pre naplnenie základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátne orgány (napr. všeobecné súdy) vec len prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony (bez ohľadu na ich počet) a právoplatne nerozhodli (napr. I. ÚS 118/02).

20. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitosť veci, ústavný súd po oboznámení sa s vyjadreniami účastníkov a najmä s obsahom vyžiadaného spisu okresného súdu konštatuje, že vec zo skutkového, ale ani z právneho hľadiska nevykazuje črty mimoriadnej zložitosti. Ústavný súd pripúšťa určitý stupeň skutkovej zložitosti, čo vyplýva z toho, že poškodený je cudzí štátny príslušník a je preto potrebné zabezpečiť úradné preklady dokumentácie, čo priebeh napadnutého konania spomaľuje. Touto skutočnosťou však nie je možné ospravedlniť aktuálny stav konania, ktoré ani po viac ako 15 rokoch nebolo dosiaľ právoplatne skončené.

21. Ústavný súd konštatuje, že určitý podiel na aktuálnej dĺžke konania má aj sťažovateľ, aj keď nemožno ustáliť, že tento mal zásadný vplyv na predĺženie priebehu napadnutého konania. V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje nato, že obhajca sťažovateľa nebol prítomný na hlavných pojednávaniach v 8 prípadoch, pričom hlavné pojednávania boli opakovane odročované.

22. Napokon ústavný súd hodnotil postup okresného súdu v napadnutom konaní. Ústavný súd konštatuje, že okresný súd konal v zásade plynulo, no nie dostatočne efektívne. Na ťarchu okresného súdu možno pripísať, že v 3 prípadoch bolo hlavné pojednávanie odročené pre neprítomnosť prísediaceho (6. máj 2014, 17. júl 2014 a 11. september 2014) a taktiež to, že hlavné pojednávania nariadené na 29. január 2015, 12. marec 2015 a 2. jún 2015 sa neuskutočnili pre dovolenku zákonnej sudkyne, z dôvodu nepredvolania obžalovaných a z dôvodu odchodu zákonnej sudkyne na súd vyššieho stupňa.

23. Ústavný súd ďalej konštatuje, že okresný súd zásadne pochybil v súvislosti s odvolaním sťažovateľa proti rozsudku v merite veci zo dňa 17. mája 2017, ktoré bolo okresnému súdu doručené 21. júla 2017 a ktoré okresný súd „*nesprávne založil a nebolo*

žurnalizované“, čím spôsobil v danej súvislosti viac ako polročnú nečinnosť v priebehu napadnutého konania.

24. Napokon ústavný súd predovšetkým zdôrazňuje, že z ústavnoprávneho hľadiska je neakceptovateľné, aby konanie v trestnej veci nebolo právoplatne skončené ani po viac ako 15 rokoch od jeho začatia (napr. IV. ÚS 159/08).

25. Ústavný súd na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že okresný súd svojím postupom v napadnutom konaní porušil základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

III.

26. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie základných práv podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

27. Vzhľadom na to, že ústavný súd rozhodol, že základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru boli postupom okresného súdu porušené, prikázal mu aby v záujme zavŕšenia ochrany označených práv v danej trestnej veci konal bez zbytočných prietáhov, a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ nachádza.

28. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

29. Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho

domáha. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

30. Sťažovateľ sa domáha priznania finančného zadosťučinenia v sume 15 000 € z dôvodov uvedených vo svojej sťažnosti. Okrem iného poukázal na právnu neistotu, v ktorej sa nachádza až dosiaľ, pretože napadnutá trestná vec, v ktorej je v procesnom postavení obžalovaného, nebola dosiaľ právoplatne skončená.

31. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04). Podľa názoru ústavného súdu v tomto prípade prichádza do úvahy priznanie finančného zadosťučinenia. Pri určení finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

32. S prihliadnutím na doterajšiu dĺžku konania okresného súdu vedeného pod sp. zn. 4 T 301/2002 a berúc do úvahy konkrétne okolnosti daného prípadu, ako aj skutočnosť, že posudzované konanie nebolo do rozhodnutia ústavného súdu právoplatne skončené, ústavný súd považoval priznanie sumy 1 000 € za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde.

IV.

33. Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku jeho právneho zastúpenia v konaní o ústavnej sťažnosti Advokátskou kanceláriou JUDr. Jozef Holič s. r. o., Poľovnícka 4, Bernolákovo. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému

účastníkovi konania jeho trovy. Sťažovateľ si uplatnil trovy konania v celkovej sume 475,05 €.

34. Ústavný súd pri rozhodovaní o priznaní trov konania vychádzal pri prvých dvoch úkonoch právnej služby z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za I. polrok 2016, ktorá bola 884 €, a pri treťom úkone právnej služby z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za I. polrok 2017, ktorá bola 921 €.

35. Úhradu priznal za tri úkony právnej služby (prevzatie, prípravu zastúpenia, podanie sťažnosti a stanovisko k vyjadreniu okresného súdu) v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 3 a § 13a ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Úhrada za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2017 a za jeden úkon právnej služby vykonanej v roku 2018 predstavuje spolu s režijným paušálom (2 x 8,84 € a 1 x 9,21 €) sumu 475,05 €. Trovy právneho zastúpenia teda boli priznané v celkovej sume 475,05 €.

36. Priznanú úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet Advokátskej kancelárie JUDr. Jozef Holič s. r. o., Poľovnícka 4, Bernolákovo, v lehote uvedenej v bode 4 výroku tohto nálezu.

37. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou nálezu uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. decembra 2018